

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดจำนวน ที่ตั้ง เขตศาล และวันเปิดทำการ
ของศาลอุทธรณ์ภาค (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๔๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐
เป็นปีที่ ๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมจำนวน ที่ตั้ง เขตศาลของศาลอุทธรณ์ภาค และกำหนด
วันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์ภาค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ๒๕๓๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวน ที่ตั้ง เขตศาล
และวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์ภาค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดจำนวน ที่ตั้ง เขตศาล
และวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนด
จำนวน ที่ตั้ง เขตศาล และวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์ภาค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ให้มีศาลอุทธรณ์ภาค จำนวน ๕ ศาล คือ ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ และศาลอุทธรณ์ภาค ๙ และมีเขตศาลดังต่อไปนี้

(๑) ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ มีเขตศาลในจังหวัดชัยนาท จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง

(๒) ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีเขตศาลในจังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว

(๓) ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ มีเขตศาลในจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ

(๔) ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ มีเขตศาลในจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครพนม จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดสกลนคร จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี

(๕) ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ มีเขตศาลในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

(๖) ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ มีเขตศาลในจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดอุทัยธานี

(๗) ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ มีเขตศาลในจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสุพรรณบุรี

(๘) ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ มีเขตศาลในจังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๙) ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ มีเขตศาลในจังหวัดตรัง จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล”

มาตรา ๔ ให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ และศาลอุทธรณ์ภาค ๙ มีที่ตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร

มาตรา ๕ ให้เปิดทำการศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ และศาลอุทธรณ์ภาค ๙ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๖ บรรดาคดีที่ได้อุทธรณ์ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ หรือศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แล้วแต่กรณี ซึ่งคดีนั้นค้างพิจารณาอยู่ คงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป

ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลอุทธรณ์ภาคตามมาตรา ๕ เปิดทำการ อธิบดีผู้พิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๒ และอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ จะสั่งให้โอนคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลอุทธรณ์ภาคตามมาตรา ๕ ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ และศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แล้วแต่กรณี ไปให้ศาลอุทธรณ์ภาคที่มีเขตศาลเหนือคดีนั้นตามมาตรา ๓ พิจารณาพิพากษาต่อไปก็ได้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีคดีขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ และศาลอุทธรณ์ภาค ๓ เป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถเร่งรัดให้คดีต่างๆ เสร็จไปในช่วงเวลาที่เหมาะสมได้ สมควรเปิดทำการศาลอุทธรณ์ภาคเพิ่มเติมและปรับปรุงเขตอำนาจศาลอุทธรณ์ภาค เพื่อให้สัดส่วนของคดีที่ขึ้นไปสู่ศาลอุทธรณ์ภาคต่างๆ มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับเขตอำนาจของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น และโดยที่มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ. ๒๕๓๒ บัญญัติว่า ให้จัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้น ส่วนจำนวนและที่ตั้งจะอยู่ ณ ที่ใดมีเขตศาลเพียงไรและจะเปิดทำการเมื่อใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้